ΟΔΗΓΙΑ 2004/72/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Απριλίου 2004

για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις αποδεκτές πρακτικές της αγοράς, τον ορισμό των εμπιστευτικών πληροφοριών για παράγωγα μέσα εμπορευμάτων, την κατάρτιση καταλόγων κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών, τη γνωστοποίηση των συναλλαγών προσώπων που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα και τη γνωστοποίηση ύποπτων συναλλαγών […]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς) ([1]), και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 2 στοιχείο α) καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 10 τέταρτη, πέμπτη και έβδομη περίπτωση,

Μετά από διαβούλευση με την ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών (CESR) ([2]) για τη χορήγηση τεχνικών συμβουλών,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η εύρυθμη λειτουργία και η ακεραιότητα της αγοράς προϋποθέτει την εφαρμογή θεμιτών και αποτελεσματικών πρακτικών από τους συμμετέχοντες στην αγορά. Ειδικότερα, οι πρακτικές της αγοράς που παρεμποδίζουν την αλληλεπίδραση προσφοράς και ζήτησης, περιορίζοντας τις δυνατότητες αντίδρασης των άλλων συμμετεχόντων στις διενεργούμενες συναλλαγές, μπορούν να προκαλέσουν σημαντικούς κινδύνους για την ακεραιότητα της αγοράς και είναι συνεπώς λιγότερο πιθανό να θεωρηθούν αποδεκτές από τις αρμόδιες αρχές. Αντίθετα, οι πρακτικές της αγοράς που αυξάνουν τη ρευστότητα μπορούν πιο εύκολα να θεωρηθούν αποδεκτές από τις πρακτικές που την περιορίζουν. Οι πρακτικές της αγοράς που παραβιάζουν τους κανόνες και τις διατάξεις για την αποφυγή της κατάχρησης αγοράς ή τους κώδικες δεοντολογίας, είναι λιγότερο πιθανό να θεωρηθούν αποδεκτές από τις αρμόδιες αρχές. Δεδομένου ότι οι πρακτικές της αγοράς μεταβάλλονται με γρήγορους ρυθμούς για να ανταποκριθούν στις ανάγκες των επενδυτών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν προσεκτικά τις νέες και τις αναδυόμενες πρακτικές της αγοράς.

(2) Η διαφάνεια των πρακτικών που εφαρμόζουν οι συμμετέχοντες την αγορά έχει καθοριστική σημασία για να προσδιοριστεί εάν μια συγκεκριμένη πρακτική της αγοράς μπορεί να θεωρηθεί αποδεκτή από τις αρμόδιες αρχές. Όσο λιγότερο διαφανής είναι μια πρακτική τόσο πιθανότερο είναι να μην είναι αποδεκτή. Ωστόσο, ορισμένες πρακτικές σε μη ρυθμιζόμενες αγορές μπορεί, για διαρθρωτικούς λόγους, να είναι λιγότερο διαφανείς από ό,τι παρόμοιες πρακτικές σε ρυθμιζόμενες αγορές. Οι πρακτικές αυτές όμως δεν πρέπει να θεωρούνται αυτόματα μη αποδεκτές από τις αρμόδιες αρχές.

(3) Οι συγκεκριμένες πρακτικές που εφαρμόζονται σε δεδομένη αγορά δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την ακεραιότητα άλλων άμεσα ή έμμεσα συνδεόμενων αγορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε οι αγορές αυτές είναι ρυθμιζόμενες είτε όχι. Συνεπώς, όσο υψηλότερος είναι ο κίνδυνος για την ακεραιότητα της αγοράς σε μια συνδεόμενη αγορά εντός της Κοινότητας, τόσο λιγότερο πιθανό είναι οι πρακτικές αυτές να θεωρηθούν αποδεκτές από τις αρμόδιες αρχές.

(4) Οι αρμόδιες αρχές, όταν εξετάζουν εάν μια συγκεκριμένη πρακτική της αγοράς είναι αποδεκτή, θα πρέπει να ζητούν τη γνώμη άλλων αρμόδιων αρχών, ιδίως στις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχουν αγορές συγκρίσιμες με την εξεταζόμενη αγορά. Ωστόσο, ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες μια πρακτική μπορεί να θεωρηθεί αποδεκτή σε μία συγκεκριμένη αγορά και μη αποδεκτή σε άλλη συγκρίσιμη αγορά εντός της Κοινότητας. Σε περίπτωση αποκλινόντων συμπερασμάτων μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά το αποδεκτό ή μη της ίδιας πρακτικής της αγοράς, πρέπει να πραγματοποιείται συζήτηση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής επιτροπής ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών για την εξεύρεση λύσης. Κατά τη λήψη των αποφάσεών τους για την αποδοχή πρακτικών της αγοράς, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε οι συμμετέχοντες στην αγορά και οι τελικοί χρήστες να επωφελούνται από υψηλό επίπεδο διαβούλευσης και διαφάνειας.

(5) Είναι απαραίτητο να υπάρχει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου ως προς την έννοια των εμπιστευτικών πληροφοριών για τους συμμετέχοντες στις αγορές παράγωγων επί μη χρηματοπιστωτικών μέσων.

(6) Η κατάρτιση, από εκδότες ή πρόσωπα που ενεργούν εξ ονόματός τους ή για λογαριασμό τους, καταλόγων προσώπων που εργάζονται για αυτούς με σύμβαση απασχόλησης ή με άλλη σχέση και έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες που συνδέονται, άμεσα ή έμμεσα, με τον εκδότη, αποτελεί ιδιαίτερα χρήσιμο μέτρο για την προστασία της ακεραιότητας της αγοράς. Οι κατάλογοι αυτοί μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους εκδότες ή αυτά τα άλλα πρόσωπα για τον έλεγχο της ροής αυτών των εμπιστευτικών πληροφοριών, συμβάλλοντας στην καλύτερη τήρηση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας που υπέχουν. Επιπλέον, οι κατάλογοι αυτοί μπορούν να αποτελέσουν χρήσιμο εργαλείο για τις αρμόδιες αρχές κατά τον έλεγχο της εφαρμογής της νομοθεσίας για την κατάχρηση αγοράς. Ο προσδιορισμός των εμπιστευτικών πληροφοριών στις οποίες έχει πρόσβαση οποιοσδήποτε κάτοχος εμπιστευτικών πληροφοριών και η ημερομηνία κατά την οποία απέκτησε πρόσβαση σε αυτές είναι στοιχεία απαραίτητα για τους εκδότες και τις αρμόδιες αρχές. Η πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες που συνδέονται, άμεσα ή έμμεσα, με τον εκδότη εκ μέρους των προσώπων που περιλαμβάνονται σε αυτόν τον κατάλογο δεν θίγει το καθήκον τους να απέχουν από πράξεις εκμετάλλευσης εμπιστευτικών πληροφοριών με βάση οποιεσδήποτε εμπιστευτικές πληροφορίες όπως ορίζονται στην οδηγία 2003/6/ΕΚ.

([1]) ΕΕ L 96 της 12.4.2003, σ. 16.
([2]) Η CESR συστάθηκε με την απόφαση 2001/527/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 2001 (ΕΕ L 191 της 13.7.2001, σ. 43).

(7) Η γνωστοποίηση των συναλλαγών που διενεργούνται για δικό τους λογαριασμό από πρόσωπα με διευθυντικά καθήκοντα στο πλαίσιο ενός εκδότη ή από πρόσωπα που έχουν στενούς δεσμούς με αυτά, δεν είναι μόνο μια χρήσιμη πληροφορία για τους συμμετέχοντες στην αγορά, αλλά αποτελεί επίσης πρόσθετο μέσο για την εποπτεία των αγορών εκ μέρους των αρμοδίων αρχών. Η υποχρέωση των ανώτερων διευθυντικών στελεχών να γνωστοποιούν τις συναλλαγές δεν θίγει το καθήκον τους να απέχουν από πράξεις εκμετάλλευσης εμπιστευτικών πληροφοριών με βάση οποιεσδήποτε εμπιστευτικές πληροφορίες όπως ορίζονται στην οδηγία 2003/6/ΕΚ.

(8) Η γνωστοποίηση των συναλλαγών πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες για τη διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που ορίζονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ [3] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.

(9) Η γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές ύποπτων συναλλαγών προσώπων που διενεργούν σε επαγγελματική βάση συναλλαγές σε χρηματοπιστωτικά μέσα απαιτεί την ύπαρξη επαρκών ενδείξεων ότι οι εν λόγω συναλλαγές ενδέχεται να συνιστούν κατάχρηση αγοράς, δηλαδή βάσιμων λόγων για τους οποίους υπάρχουν υποψίες ότι οι συναλλαγές αυτές μπορεί να συνιστούν εκμετάλλευση εμπιστευτικών πληροφοριών ή χειραγώγηση της αγοράς. Ενώ ορισμένες συναλλαγές μπορεί να μην προκαλούν αυτές καθαυτές υποψίες, ενδέχεται να παρέχουν ενδείξεις πιθανής κατάχρησης αγοράς αν εξεταστούν σε συνάρτηση με άλλες συναλλαγές, συμπεριφορές ή πληροφορίες.

(10) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως από το άρθρο 8 της ευρωπαϊκής σύμβασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

(11) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της ευρωπαϊκής επιτροπής κινητών αξιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 10 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ:

1. Ως «πρόσωπο που ασκεί διευθυντικά καθήκοντα στο πλαίσιο ενός εκδότη» νοείται πρόσωπο το οποίο είναι

   α) μέλος των διοικητικών, διευθυντικών ή εποπτικών οργάνων του εκδότη·

   β) ανώτερο διευθυντικό στέλεχος, που δεν είναι μέλος των οργάνων που αναφέρονται στο στοιχείο α) και έχει τακτική πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες που συνδέονται, άμεσα ή έμμεσα, με τον εκδότη, και την εξουσία να λαμβάνει διαχειριστικές αποφάσεις που επηρεάζουν τη μελλοντική εξέλιξη και την επιχειρησιακή στρατηγική του εκδότη αυτού.

2. Ως «πρόσωπο που έχει στενό δεσμό με πρόσωπο που ασκεί διευθυντικά καθήκοντα στο πλαίσιο ενός εκδότη χρηματοπιστωτικών μέσων» νοείται:

   α) ο ή η σύζυγος του προσώπου που ασκεί διευθυντικά καθήκοντα ή σύντροφος του προσώπου αυτού που, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, εξομοιώνεται με τον ή τη σύζυγο·

   β) σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, εξαρτώμενα τέκνα του προσώπου που ασκεί διευθυντικά καθήκοντα·

   γ) λοιποί συγγενείς του προσώπου που ασκεί διευθυντικά καθήκοντα, οι οποίοι είναι μέλη του νοικοκυριού του προσώπου αυτού για ένα τουλάχιστον έτος κατά την ημερομηνία της σχετικής συναλλαγής·

   δ) κάθε νομικό πρόσωπο, καταπίστευμα (trust) ή προσωπική εταιρεία (partnership), τα διευθυντικά καθήκοντα του οποίου ασκούνται από πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ή στα στοιχεία α), β) και γ) της παρούσας παραγράφου, ή το οποίο ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από το πρόσωπο αυτό, ή το οποίο έχει συσταθεί προς όφελος του προσώπου αυτού, ή του οποίου τα οικονομικά συμφέροντα είναι ουσιαστικώς ισοδύναμα με εκείνα του προσώπου αυτού.

3. Ως «πρόσωπο που πραγματοποιεί κατ' επάγγελμα συναλλαγές» νοείται τουλάχιστον επιχείρηση επενδύσεων ή πιστωτικό ίδρυμα.

4. Ως «επιχείρηση επενδύσεων» νοείται κάθε πρόσωπο όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου [4].

[3] ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

[4] ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27.

5. Ως «πιστωτικό ίδρυμα» νοείται κάθε πρόσωπο όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1].

6. Ως «αρμόδια αρχή» νοείται η αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 7 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ.

Άρθρο 2

Κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση των πρακτικών της αγοράς

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές, με την επιφύλαξη της συνεργασίας με τις άλλες αρχές, λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τους ακόλουθους παράγοντες όταν εξετάζουν εάν μπορούν να αποδεχθούν μια συγκεκριμένη πρακτική της αγοράς:

α) βαθμός διαφάνειας της πρακτικής σε σχέση με το σύνολο της αγοράς·

β) ανάγκη να διασφαλιστεί η λειτουργία των δυνάμεων της αγοράς και η κατάλληλη αλληλεπίδραση προσφοράς και ζήτησης·

γ) βαθμός στον οποίο η πρακτική επηρεάζει τη ρευστότητα και την αποτελεσματικότητα της αγοράς·

δ) βαθμός στον οποίο η πρακτική λαμβάνει υπόψη τους μηχανισμούς διαπραγμάτευσης της σχετικής αγοράς και επιτρέπει στους συμμετέχοντες στην αγορά να αντιδρούν κατάλληλα και έγκαιρα σε κάθε νέα κατάσταση της αγοράς που δημιουργεί η πρακτική αυτή·

ε) εγγενείς κίνδυνοι της πρακτικής για την ακεραιότητα άμεσα ή έμμεσα συνδεόμενων αγορών, ρυθμιζόμενων ή μη, στις οποίες το σχετικό χρηματοπιστωτικό μέσο διαπραγματεύεται στην Κοινότητα·

στ) αποτέλεσμα οποιασδήποτε έρευνας σχετικά με την πρακτική εκ μέρους αρμόδιας αρχής ή άλλης αρχής που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, ιδίως όσον αφορά περιπτώσεις στις οποίες η πρακτική παραβιάζει κανόνες ή διατάξεις για την αποφυγή της κατάχρησης αγοράς ή κώδικες δεοντολογίας, στην εξεταζόμενη αγορά ή σε άμεσα ή έμμεσα συνδεόμενες αγορές στην Κοινότητα·

ζ) διαρθρωτικά χαρακτηριστικά της σχετικής αγοράς, και ιδίως αν πρόκειται ή όχι για ρυθμιζόμενη αγορά, είδη των διαπραγματευόμενων σε αυτήν χρηματοπιστωτικών μέσων και είδη συμμετεχόντων στην αγορά, και ιδίως το βαθμό συμμετοχής των μικροεπενδυτών στη σχετική αγορά.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές, κατά την εξέταση της ανάγκης διασφάλισης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), αναλύουν ιδίως τις επιπτώσεις της σχετικής πρακτικής με βάση τις κυριότερες παραμέτρους της αγοράς, όπως οι συνθήκες που επικρατούσαν στην αγορά πριν την εφαρμογή της σχετικής πρακτικής, η μέση σταθμισμένη τιμή σε μία μόνο συνεδρίαση ή η καθημερινή τιμή κλεισίματος·

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές δεν θεωρούν μη αποδεκτές πρακτικές, και ιδίως νέες ή αναδυόμενες πρακτικές της αγοράς, για το λόγο μόνο ότι δεν έχουν ακόμη αναγνωριστεί από τη σχετική αγορά.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές επανεξετάζουν τακτικά τις πρακτικές της αγοράς που έχουν αποδεχθεί, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη σημαντικές μεταβολές του περιβάλλοντος της σχετικής αγοράς, όπως μεταβολές των κανόνων διαπραγμάτευσης ή της υποδομής της αγοράς.

Άρθρο 3

Διαδικασίες διαβούλευσης και δημοσιοποίησης των αποφάσεων

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τηρούν τις διαδικασίες που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου όταν εξετάζουν εάν θα αποδεχθούν ή θα εξακολουθήσουν να αποδέχονται μια συγκεκριμένη πρακτική της αγοράς.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές, προτού αποδεχθούν τη σχετική πρακτική της αγοράς, ζητούν με κατάλληλο τρόπο τη γνώμη των ενδιαφερόμενων φορέων, και ιδίως των εκπροσώπων των εκδοτών, των παρόχων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών των καταναλωτών, των άλλων αρχών και των φορέων της αγοράς.

Κατά τη διαδικασία διαβούλευσης πρέπει να ζητείται η γνώμη άλλων αρμοδίων αρχών, ιδίως εάν υπάρχουν συγκρίσιμες αγορές, όσον αφορά πτυχές όπως η διάρθρωση, ο όγκος ή το είδος των συναλλαγών.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές δημοσιοποιούν τις αποφάσεις τους για την αποδοχή της σχετικής πρακτικής της αγοράς, τις οποίες συνοδεύουν με κατάλληλη περιγραφή της πρακτικής. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν το συντομότερο δυνατό τις αποφάσεις τους στην ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών η οποία μεριμνά για την άμεση δημοσιοποίησή τους στον δικτυακό της τόπο.

Οι πληροφορίες που δημοσιοποιούνται περιλαμβάνουν περιγραφή των παραγόντων που λήφθηκαν υπόψη για να αποφασιστεί εάν η πρακτική είναι αποδεκτή, ιδίως εάν υπάρχουν αποκλίνοντα συμπεράσματα ως προς το αποδεκτό της ίδιας πρακτικής στις αγορές των διαφόρων κρατών μελών.

[1] ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1.

4. Όταν έχουν ήδη αρχίσει έρευνες σε συγκεκριμένες υποθέσεις, οι διαδικασίες διαβούλευσης που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 3 μπορεί να αναβληθούν μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι έρευνες αυτές και επιβληθούν ενδεχομένως οι σχετικές κυρώσεις.

5. Μια πρακτική της αγοράς που έχει γίνει αποδεκτή μετά από τις διαδικασίες διαβούλευσης που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 3, δεν αναθεωρείται ή τροποποιείται χωρίς να τηρηθούν οι ίδιες διαδικασίες διαβούλευσης.

Άρθρο 4

Εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικά με παράγωγα μέσα εμπορευμάτων

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, θεωρείται ότι οι χρήστες των αγορών στις οποίες διαπραγματεύονται παράγωγα μέσα εμπορευμάτων αναμένουν να λάβουν πληροφορίες που αφορούν, άμεσα ή έμμεσα, ένα ή περισσότερα από αυτά τα παράγωγα μέσα εφόσον οι πληροφορίες αυτές:

α) τίθενται σε τακτική βάση στη διάθεση των χρηστών των αγορών αυτών, ή

β) πρέπει να γνωστοποιούνται δυνάμει των ισχυουσών νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων, των κανόνων της αγοράς ή των σχετικών συμβολαίων, ή σύμφωνα με τις συνήθειες της αγοράς του υποκείμενου εμπορεύματος ή της αγοράς των παράγωγων μέσων εμπορευμάτων.

Άρθρο 5

Κατάλογοι κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι κατάλογοι κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών περιλαμβάνουν όλα τα αναφερόμενα στο εν λόγω άρθρα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες που συνδέονται, άμεσα ή έμμεσα, με τον εκδότη, είτε σε τακτική είτε σε περιστασιακή βάση.

2. Οι κατάλογοι κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών αναφέρουν τις εξής τουλάχιστον πληροφορίες:

α) την ταυτότητα κάθε προσώπου που έχει πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες·

β) το λόγο για τον οποίο το πρόσωπο αυτό περιλαμβάνεται στον κατάλογο·

γ) την ημερομηνία κατά την οποία καταρτίστηκε και ενημερώθηκε ο κατάλογος κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών.

3. Οι κατάλογοι κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών ενημερώνονται αμέσως:

α) κάθε φορά που μεταβάλλεται ο λόγος για τον οποίο ένα πρόσωπο έχει περιληφθεί στον κατάλογο·

β) κάθε φορά που πρέπει να προστεθεί νέο πρόσωπο στον κατάλογο·

γ) αναφέροντας αν και πότε ένα πρόσωπο που περιλαμβάνεται ήδη στον κατάλογο παύει να έχει πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι κατάλογοι κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών διατηρούνται για τουλάχιστον πέντε έτη μετά την κατάρτισή τους.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που είναι υποχρεωμένα να καταρτίζουν καταλόγους κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών μεριμνούν ώστε κάθε πρόσωπο περιλαμβανόμενο σε κατάλογο που έχει πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες θα λαμβάνει γνώση των δια νόμου και των σχετικών κανονιστικών ρυθμίσεων υποχρεώσεών του και των κυρώσεων που θα υποστεί σε περίπτωση κατάχρησης αυτών των πληροφοριών ή αντικανονικής διάδοσής τους.

Άρθρο 6

Συναλλαγές προσώπων που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, και με την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να επιβάλουν άλλες υποχρεώσεις γνωστοποίησης από εκείνες που καλύπτονται από το εν λόγω άρθρο, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι γνωστοποιούνται στις αρμόδιες αρχές όλες οι συναλλαγές σχετικά με μετοχές που έχουν εισαχθεί για διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά, ή με παράγωγα ή άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα που συνδέονται με αυτά, που πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 ανωτέρω. Οι κανόνες γνωστοποίησης τους οποίους πρέπει να τηρούν τα πρόσωπα αυτά είναι οι κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο έχει την καταστατική του έδρα ο εκδότης. Η γνωστοποίηση πραγματοποιείται εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της συναλλαγής προς την αρμόδια αρχή αυτού του κράτους μέλους. Όταν ο εκδότης δεν έχει καταστατική έδρα σε ένα κράτος μέλος, η γνωστοποίηση αυτή πραγματοποιείται προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο υποχρεούται να υποβάλλει τις ετήσιες πληροφορίες σχετικά με τις μετοχές σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/71/ΕΚ.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν, μέχρις ότου το συνολικό ύψος των συναλλαγών ανέλθει σε πέντε χιλιάδες ευρώ στο τέλος του ημερολογιακού έτους, ότι δεν απαιτείται γνωστοποίηση ή ότι η γνωστοποίηση μπορεί να αναβληθεί μέχρι την 31η Ιανουαρίου του επόμενου έτους. Το συνολικό ύψος των συναλλαγών αυτών υπολογίζεται με την άθροιση των συναλλαγών για ίδιο λογαριασμό που πραγματοποιήθηκαν από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 με τις συναλλαγές για ίδιο λογαριασμό που πραγματοποιήθηκαν από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

3. Η γνωστοποίηση περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) όνομα του προσώπου που ασκεί διευθυντικά καθήκοντα στο πλαίσιο του εκδότη ή, εφόσον απαιτείται, όνομα του προσώπου που έχει στενό δεσμό με το εν λόγω πρόσωπο·

β) λόγος της υποχρέωσης γνωστοποίησης·

γ) όνομα του σχετικού εκδότη,

δ) περιγραφή του χρηματοπιστωτικού μέσου·

ε) φύση της συναλλαγής (π.χ. απόκτηση ή διάθεση),

στ) ημερομηνία και τόπος της συναλλαγής·

ζ) τιμή και όγκος της συναλλαγής.

Άρθρο 7

Ύποπτες συναλλαγέςπου πρέπει να γνωστοποιούνται

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 9 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 ανωτέρω αποφασίζουν κατά περίπτωση εάν μια συναλλαγή μπορεί εύλογα να προκαλέσει υποψίες ότι συνιστά πράξη εκμετάλλευσης εμπιστευτικών πληροφοριών ή πράξη χειραγώγησης της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που συνιστούν τις πράξεις κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών ή χειραγώγησης αγοράς, που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 5 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, στην οδηγία της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ ([1]) για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/6/ΕΚ όσον αφορά τον ορισμό και τη δημοσιοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών και τον ορισμό των πράξεων χειραγώγησης της αγοράς, καθώς και στο άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, οι κανόνες γνωστοποίησης τους οποίους πρέπει να τηρούν τα πρόσωπα που πραγματοποιούν κατ'επάγγελμα συναλλαγές είναι οι κανόνες γνωστοποίησης του κράτους μέλους στο οποίο έχουν την καταστατική τους έδρα ή τα κεντρικά τους γραφεία, ή σε περίπτωση υποκαταστήματος, του κράτους μέλος στο οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν τη γνωστοποίηση των ύποπτων συναλλαγών διαβιβάζουν αμέσως τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές των σχετικών ρυθμιζόμενων αγορών.

Άρθρο 8

Προθεσμία γνωστοποίησης

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι στην περίπτωση που τα πρόσωπα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 λάβουν γνώση γεγονότος ή πληροφορίας που καθιστά τη σχετική συναλλαγή ευλόγως ύποπτη, προβαίνουν χωρίς καθυστέρηση στη γνωστοποίησή της.

Άρθρο 9

Περιεχόμενο της γνωστοποίησης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που υπόκεινται σε υποχρέωση γνωστοποίησης διαβιβάζουν στην αρμόδια αρχή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) περιγραφή των συναλλαγών, περιλαμβανομένου του είδους της εντολής (οριακή εντολή, ελεύθερη εντολή ή άλλα χαρακτηριστικά της εντολής) και του τρόπου διαπραγμάτευσης (για παράδειγμα, συναλλαγή σε πακέτο)·

β) λόγοι για τους οποίους υπάρχει υποψία ότι οι συναλλαγές ενδέχεται να συνιστούν κατάχρηση αγοράς·

γ) τρόποι εντοπισμού των προσώπων για λογαριασμό των οποίων πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές και άλλων προσώπων που συμμετείχαν στις συναλλαγές αυτές·

δ) ιδιότητα βάσει της οποίας ενεργεί το πρόσωπο που υπόκειται σε υποχρέωση γνωστοποίησης (για δικό του λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων),

ε) κάθε άλλη πληροφορία που μπορεί να είναι σημαντική για την εξέταση των ύποπτων συναλλαγών.

2. Όταν οι πληροφορίες αυτές δεν είναι διαθέσιμες κατά το χρόνο της γνωστοποίησης, η γνωστοποίηση περιλαμβάνει τουλάχιστον τους λόγους για τους οποίους τα πρόσωπα που προβαίνουν στη γνωστοποίηση έχουν την υποψία ότι οι συναλλαγές μπορεί να θεωρηθούν ότι συνιστούν πράξη εκμετάλλευσης εμπιστευτικών πληροφοριών ή χειραγώγησης αγοράς. Όλες οι υπόλοιπες πληροφορίες παρέχονται στην αρμόδια αρχή αμέσως μόλις καταστούν διαθέσιμες.

Άρθρο 10

Τρόποι γνωστοποίησης

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η γνωστοποίηση στην αρμόδια αρχή μπορεί να γίνει με επιστολή, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, τηλεομοιοτυπία ή τηλεφωνικά, με την επιφύλαξη ότι στην τελευταία περίπτωση παρέχεται γραπτή επιβεβαίωση εφόσον ζητηθεί από την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 11

Ευθύνη και επαγγελματικό απόρρητο

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που προβαίνουν σε γνωστοποίηση στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 10 δεν ενημερώνουν οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, και ιδίως τα πρόσωπα για λογαριασμό των οποίων πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές, ή τρίτα μέρη που συνδέονται με τα πρόσωπα αυτά, σχετικά με τη γνωστοποίηση, παρά μόνο δυνάμει διατάξεων που προβλέπονται από το νόμο. Η τήρηση της υποχρέωσης αυτής δεν συνεπάγεται οποιαδήποτε ευθύνη για το πρόσωπο που προβαίνει στη γνωστοποίηση, εφόσον το πρόσωπο αυτό ενεργεί καλή τη πίστει.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές δεν αποκαλύπτουν σε οποιοδήποτε πρόσωπο την ταυτότητα του προσώπου που γνωστοποίησε τις συναλλαγές αυτές, εάν η αποκάλυψη αυτή θα ήταν πιθανό να βλάψει το πρόσωπο που προέβη στη γνωστοποίηση των συναλλαγών. Η διάταξη αυτή δεν θίγει τις απαιτήσεις των καθεστώτων εφαρμογής και επιβολής κυρώσεων βάσει της οδηγίας 2003/6/ΕΚ και τους κανόνες για τη διαβίβαση προσωπικών δεδομένων που προβλέπονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ.

3. Η καλή τη πίστει γνωστοποίηση στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 10 δεν συνιστά παραβίαση οποιουδήποτε περιορισμού στην αποκάλυψη πληροφοριών επιβαλλόμενου με σύμβαση ή με οποιαδήποτε άλλη νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη, και δεν συνεπάγεται οποιαδήποτε ευθύνη που συνδέεται με τη γνωστοποίηση για το πρόσωπο που προβαίνει στη γνωστοποίηση.

Άρθρο 12

Ενσωμάτωση

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 12 Οκτωβρίου 2004. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων καθώς και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών των διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

([1]) ΕΕ L 339 της 24.12.2003, σ. 70.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Θέση σε ισχύ

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 29 Απριλίου 2004.

Για την Επιτροπή

Frederik BOLKESTEIN

Μέλος της Επιτροπής